

Sygn. akt: III U 1706/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2015r. w O.

sprawy z odwołania K. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 16.09.2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. M. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.10.2013r. na stałe;
- w pozostałym zakresie odwołanie oddala;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 31.10.2013 r. K. M. (1) złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 16.09.2013 roku dokonującej przeliczenia pobieranej przez niego renty i przyznającej mu od 1.10.2013r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 października 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku. W uzasadnieniu wskazał, że do końca lipca 2013 roku otrzymywał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, obecnie zaś uznano, że jest częściowo niezdolny do pracy, przy czym początkowo uznawano jego niezdolność do 31 lipca 2016 roku, a ostatecznie zaskarżoną decyzją, przyznano mu prawo do renty tylko do 31 grudnia 2013 roku. Odwołujący nie zgadzając się z tą decyzją wnosił o przyznanie mu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i na dłuższy okres niż wskazany do zaskarżonej decyzji. W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w P. wnioskuje o oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że K. M. (1) do 31 lipca 2013 roku pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności

do pracy, w związku z upływem okresu, na jaki zostało przyznane świadczenie, ubezpieczony w dniu 17 czerwca 2013 roku zwrócił się do ZUS, z kolejnym wnioskiem o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznawania, lekarz orzecznik orzekł w dniu 8 lipca 2013 roku, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy do 31 lipca 2016 roku. Po rozpoznaniu sprzeciwu odwołującego, komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z 5 września 2013 roku ustaliła, że zaś ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy na okres do 31 grudnia 2013 roku. Zdaniem organu rentowego wobec powyższych okoliczności, decyzją z 16 września 2013 roku, prawidłowo przeliczono pobieraną przez odwołującego rentę, ustalając jej wysokość począwszy od 1 października 2013 roku, w kwocie przewidzianej dla osoby częściowo niezdolnej do pracy i przyznając tę rentę na okres do 31 grudnia 2013 roku. Sąd ustalił i zważył, co następuje: z akt rentowych wynika, że decyzją z dnia 13 lutego 2012 roku przyznano K. M. (1) prawo do renty inwalidzkiej z tytułu częściowej niezdolności do pracy, następnie w okresie od 3 lipca 2012 roku do 31 lipca 2013 roku odwołujący pobierał rentę z tytułu z całkowitej niezdolności do pracy. W związku z upływem okresu, na jaki zostało przyznane świadczenie ubezpieczony w dniu 17 czerwca 2013 roku zwrócił się do ZUS, z kolejnym wnioskiem o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznawania lekarz orzecznik ZUS w dniu 8 lipca 2013 roku orzekł, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy do 31 lipca 2016 roku. Po rozpoznaniu sprzeciwu odwołującego, komisja lekarska ZUS II Oddział w W. w orzeczeniu z dnia 5 września 2013 roku ustaliła zaś, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy na okres do 31 grudnia 2013 roku. W konsekwencji zaskarżoną decyzją z 16 września 2013 roku przeliczono pobieraną przez odwołującego rentę ustalając jej wysokość, począwszy od 1 października 2013 roku w kwocie przewidzianej dla osoby częściowej niezdolnej do pracy i przyznając tą rentę na okres do 31 grudnia 2013 roku. Z akt ZUS wynika jednocześnie, że decyzją z 13 lutego 2012 roku przyznano odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres do 31 grudnia 2013 roku. Kolejną decyzją z 22 sierpnia 2012 roku ponownie ustalono rentę od 3 lipca 2012 roku na rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przysługującą mu do 31 lipca 2013 roku i kolejną decyzją jest już zaskarżona decyzja, w której przyznano panu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 października 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku. Ta decyzja była przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu w dniu dzisiejszym, w ocenie Sądu odwołanie K. M. (1) od tej decyzji jest zasadne w zakresie czasookresu niezdolności, a jest niezasadne, co do stopnia niezdolności do pracy. Zgodnie z artykułem 57 ustęp 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania. Definicją osoby niezdolnej do pracy zawiera artykuł 12 ustęp 1, 3 tej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem finalnym kwalifikacji. Zgodnie zaś z artykułem 61 tej ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy. W świetle tych przepisów należy uznać, że skuteczność odwołania K. M. (1) zależało od ustalenia, czy jest on częściowo czy całkowicie niezdolny do pracy i na jaki okres. Na tą okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, diabetologii, ortopedii, chorób wewnętrznych. Sąd miał na uwadze, że w sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa, ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych, musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych, posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego. Takie stanowisko zajęą między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z 12 stycznia 2010 roku w sprawie I UK 204/09, lex numer 577813. W opinii nadesłanej do Sądu w dniu 31 stycznia 2014 roku, biegli z zakresu neurologii, ortopedii i chorób wewnętrznych rozpoznali u odwołującego cukrzycę insulinozależną, nadciśnienie tętnicze, otyłość, splenomegalię, przebyte mnogie ropnie wątroby, przebyte udar niedokrwienny pnia mózgu bez istotnych powikłań neurologicznych, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez objawów korzeniowych rozciągowych bez upośledzenia funkcji układu ruchu. Biegli wskazali, że ich zdaniem te schorzenia, ich stopień zaawansowania czynią odwołującego nadal częściowo niezdolnym do pracy do 31 lipca 2016 roku, odwołujący nie jest natomiast całkowicie niezdolny do pracy. W uzasadnieniu biegli podnieśli, że odwołujący z zawodu jest hydraulikiem, pracował jako kierowca, współwłaściciel zakładu garmażeryjnego, pracownik ochrony. W 2011 roku przeżył udar niedokrwienny

pnia mózgu, obecnie jest bez cech niedowładów, bez asymetrii w odruchach głębokich, bez objawów patologicznych piramidowych, jedynie podawane zaburzenia czucia powierzchniowego, nie ma ograniczenia ruchomości stawów kręgosłupa i kończyn, objawy rozciągowe są ujemne. Zdaniem biegłych cukrzyca stwierdzana u odwołującego wymaga regularnego stosowania leków, diety i bezwzględnej redukcji ciała, podobnie jak nadciśnienie i reasumując biegli zgodzili się z decyzją ZUS, iż stan odwołującego uległ poprawie, a stopień zawansowania chorób pozwala na zaliczenie go do osób o częściowej niezdolności do pracy. Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł organ rentowy, w piśmie datowanym na 21 lutego 2014 roku stwierdził, że zgadza się z opinią biegłych w zakresie całości, braku całkowitej niezdolności do pracy, natomiast nie zgadza się z orzeczeniem częściowej niezdolności na okres, aż do 31 lipca 2016 roku. Organ rentowy podniósł, że w badaniu przedmiotowym biegli nie stwierdzili odchylenia od stanu prawidłowego w sposób znaczny ograniczający sprawność, nie ma potwierdzenia istnienia powikłań schorzeń, a według opinii biegli stwierdzają tylko, że istniejące schorzenia wymagają systematycznego leczenia, stosowania diety i redukcji ciała. W konsekwencji organ rentowy wniósł o powołanie innych biegłych, po zapoznaniu się z tymi zastrzeżeniami, Sąd dopuścił dowód z opinii innych biegłych z zakresu neurologii i diabetologii. Biegli ci sporządzili opinię po zbadaniu odwołującego i w opinii nadesłanej do Sądu 17 czerwca 2014 roku rozpoznali u odwołującego cukrzycę typu 2, otyłość, nadciśnienie tętnicze, hiperlipidemię, stan po przebytym udarze pnia mózgu i stan po zakrzepicy żyły wrotnej. Także ci biegli stwierdzili, że schorzenia te powodują u odwołującego częściową niezdolność do pracy na okres do 31 lipca 2016 roku. W uzasadnieniu biegli podnieśli, że przebyty udar niedokrwienny mózgu, bez ograniczenia funkcji ruchowej nie powoduje niezdolności do pracy zarobkowej, zdaniem biegłych także cukrzyca leczona insuliną, chociaż jest źle kontrolowana wymaga ustawienia leczenia. Biegli stwierdzili również nadciśnienie tętnicze, otyłość i zaburzenie gospodarki lipidowej i stwierdzili, że te schorzenia łącznie powodują częściową niezdolność do pracy odwołującego. Także do tej opinii zastrzeżenia wniósł ZUS podtrzymując dotychczas zajmowane stanowisko w sprawie. Ponieważ K. M. (1) wskazywał, że leczy się u onkologa i hematologa, Sąd dopuścił dowód także z opinii biegłych tych specjalności. Te opinie zostały sporządzone w drodze pomocy sądowej. Biegły z zakresu hematologii J. H., w opinii z 25 września 2014 roku rozpoznął u odwołującego, przebytą zakrzepicę żyły wrotnej z wtórną splenomegalią i małopłytkowością miernego stopnia, cukrzycę typu 2, nadciśnienie tętnicze, otyłość z zaburzeniami lipidowymi, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, przebyty udar niedokrwienny pnia mózgu w przebiegu niedrożności tętnicy szyjnej bez przetrwałego zespołu neurologicznego, przebytą posocznicę powikłaną ropniakami wątroby i powikłaniami zakrzepowymi. Biegły ten stwierdził, że z powodu schorzeń układu krwiotwórczego o wtórnej małopłytkowości przebytej zakrzepicy układu wrotnego, odwołujący jest trwale częściowo niezdolny do pracy zgodnej z wykształceniem, może wykonywać prace zarobkową bez narażenia na działanie czynników toksycznych szczególnie środków chemicznych bez narażenia na zwiększoną urazowość. W uzasadnieniu biegły wskazał, że w przypadku odwołującego przebyta zakrzepica układu wrotnego z wtórną splenomegalią jest odpowiedzialna za stwierdzoną małopłytkowość, powodując one trwale nieusuwalne następstwa zdrowotne, w przypadku utrudnienia przepływu krwi w krążeniu wrotnym dochodzi do stopniowego powiększenia śledziony, co wiąże się z wtórnym hipersplenizmem powodującym wtórne zmiany w morfologii krwi, głównie małopłytkowość i związane z tym zaburzenia układu krzepnięcia. W przypadku odwołującego, mimo upływu czasu, od 2007 roku, kiedy to nastąpiła zakrzepica, nie uzyskano pełnej rekanalizacji układu wrotnego i przywrócenia prawidłowego spływu krwi w układzie wrotnym, co świadczy o utrwaleniu się zmian. Dodatkowo odwołujący jest od wielu lat leczony z powodu cukrzycy, która jest nieprawidłowo kontrolowana, co stanowi dodatkowy czynnik negatywny dla jego rokowań. W sprawie opinię sporządziła, sporządził biegły z zakresu onkologii J. B., który w opinii z 10 stycznia 2015 roku w całości poparł orzeczenie biegłego hematologa. Do opinii biegłego hematologa i onkologa, żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń, przy czym organ rentowy wyraźnie wskazał to w piśmie datowanym na 2 marca 2014 roku. W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na ocenę zasadności odwołania K. M. (1). W świetle przedstawionych opinii biegłych odwołujący jest osobą trwale częściowo niezdolną do pracy, nie jest natomiast całkowicie niezdolny do pracy. W sprawie wypowiedziały się 3 zespoły biegłych, w tym dwukrotnie biegli z zakresu neurologii i diabetologii, którzy orzekali częściową i okresową niezdolność do pracy z powodu schorzenia neurologicznego i cukrzycy, także biegli z zakresu onkologii i hematologii stwierdzili u odwołującego jedynie częściową niezdolność do pracy. Biegli ci stwierdzili ponadto, że z uwagi na zaawansowanie schorzenia układu krwionośnego jest to niezdolność trwała, a ten wniosek nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Zdaniem Sądu wnioski opinii biegłych uzasadniają przedstawione w nich wyniki badania przedmiotowego i wyniki złożonych badań. W opinii biegłych, w tym opinia

hematologa i onkologa są spójne i logiczne uzasadnione i jako takie mogą stanowić podstawę orzeczenia. Opinie te są zgodne ze sobą w zakresie stopnia niezdolności do pracy, różnica w czasookresie niezdolności wynika zaś z tego, że jedynie schorzenia układu krwionośnego powoduje niezdolność trwałą, zaś pozostałe są podstawą do okresowej niezdolności. Mając pod uwagę, mając na uwadze powyższe Sąd w oparciu o artykuł 47(14) paragraf 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję, przyznał K. M. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres orzeczony w opinii biegłych od dnia 1 października 2013 roku na stałe, a oddalił odwołanie w zakresie orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy. W punkcie drugim wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie stopnia niezdolności do pracy K. M. (1) i okresu trwania tej niezdolności. Dopiero postępowanie sądowe pozwoliło na ustalenie stanu zdrowia badanego, przy czym biegli orzekli częściową niezdolność do pracy odwołującego, a nie niezdolność całkowitą, jak domagał się odwołujący i w tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy całkowitej w toku postępowania przed tym organem.